CAMILLUS bode

Jaargang 68 Aflevering 1 Juli 2023

Uitgave van de Camillianen in Nederland
Roermond, Heinsbergerweg 174, 6045 CK, Tel. 0475-321985
Internet: www.camillianen.nl, E-mail: camnl@xs4all.nl

Feesten om St. Camillus te gedenken

Op 14 en 16 juli werd er flink gefeest met bewoners en verzorgers van de twee zorginstellingen op het gebied van Kasteel Schöndeln.

Op 14 juli vierden we het feest op het plein bij het theehuisje. 's Morgens was er een H. Mis met pater Theo van Schayk als hoofdcelebrant. Er waren veel bewoners, verzorgers en vrijwilligers op af gekomen. Daarna werd het zitje bij de kaarsenkapel ingezegend en in de middag was er muziek met een gezellige markt.

Op 16 juli was er na de H. Mis in de kloosterkapel een

(➜ *volgende pagina*)

Rekening voor bijdrage in onze kosten:
NL77 INGB 0001 6901 20
t.n.v. Administratie St. Camillusbode Roermond.
Rekening voor missie-giften:
NL34 RABO 0142 373133
t.n.v. Klooster Camillianen Roermond, inzake missie.
ISSN nr. 0008-221

Verschijnt gratis tweemaal per jaar.

AFZ.: Camillianen
Heinsbergerweg 174
6045 CK Roermond
Holland

feest onder de grote oude treurbeuk voor bewoners personeel en familieleden van het Hof van Schöndeln. Naast de muziek en de drankjes konden de bewoners en hun familieleden meedoen aan een serie oudhollandse spelletjes. Ook was er een wijnproeverij, een friteswagen en een ijscoboer aanwezig.

Gesprek met Winand Gielgens

Locatieverantwoordelijke van het zorghuis Hof van Schöndeln

Wat vind je bijzonder aan deze plaats?
De omgeving, het park. Ook de authenticiteit van het gebouw, het karakter van het pand. Het is mooi.

Een oud pand ook al is het opgeknapt heeft ook zijn nadelen.
Dat klopt. Van binnen is het soms kruip door sluip door en dat is even wennen. Maar het heeft ook zijn charme, want wat is er nu leuk aan een lange saaie gang met links en rechts kamers.

Sinds enige tijd zijn de 19 kamers in het kasteel uitgebreid met de mantelzorgwoningen in het Hof van Schöndeln. De bewoners daar krijgen nu ook zorg vanuit het kasteel.
Zorg en Co heeft als doel om ZZP'ers aan werk te helpen, dus hoe meer bewoners die zorg nodig hebben hoe meer mensen we kunnen inzetten. Maar boven de 30

bewoners wordt het een probleem omdat we binnen in het kasteel niet meer ruimte hebben om meer dan 30 mensen samen te laten eten en dat is belangrijk voor de sociale contacten onder elkaar.

Er is nu ook een vast team is dat moeilijk met alleen ZZP'ers?
Soms geeft dat wat zorg. Maar als er iemand weggaat wordt dat weer snel aangevuld en krijg je toch weer vaste mensen. Het gaat best goed.

Waarom kiezen jullie ervoor om te werken als ZZP'ers?
Vooral vanwege de zelfstandigheid. Je bepaalt zelf wanneer je wil werken en wanneer niet. Je bent je eigen baas. De diensten worden redelijk snel gevuld, alleen de weekenden zijn soms wat lastig. Zeker mensen met kinderen willen dan graag vrij zijn vanwege de sociale contacten. Maar ook dat is te plannen, hoewel je niemand kan dwingen zoals bij een arbeidscontract. Maar we komen er samen weer steeds uit.

Je moet als ZZP'ers wel zelf zorgen voor je pensioenvoorziening, je inkomsten bij ziekteverzuim en andere voorzieningen die in de CAO van mensen die in dienst zijn van een instelling krijgen.
Dat klopt, en soms is dat lastig. Als je zelf bijvoorbeeld een arbeidsongeschiktheidsverzekering wilt afsluiten, dan worden de kwalen of ziektes die je al hebt vaak uitgesloten. Ook moet je zelf voor je pensioenvoorziening zorgen en ook dat is soms best lastig.

We hebben een mix van bewoners met Alzheimer en somatisch zieke mensen. Hoe is dat?
Eigenlijk wel prettig. Daardoor blijven de bewoners alerter en dutten ze niet zo gauw in. Op veel niveaus is dan ook nog een gesprek mogelijk en dat stimuleert.

Is Godsdienst achterhaald?

Bij het woord Godsdienst denk je vaak direct aan een bepaalde geloofsovertuiging of religie.
In de afgelopen decennia hebben veel mensen hun godsdienst waarin ze waren opgegroeid vaarwelgezegd. Maar in deze mijmering wil ik het hebben over de dienst aan God of het dienen van God.
Voor mij heeft het dienen van God heel veel te maken met Jezus woorden in het 25ste hoofdstuk van Mattheus waarin door Jezus een scheiding gemaakt wordt tussen de goeden en de slechte mensen.

Diegenen die voor de test van hun leven slagen hebben zich bekommerd om hongerigen dorstigen, vluchtelingen, zieken, gevangenen en andere mensen in nood. Juist die zorg voor mensen in nood lijkt voor God een selectiecriterium te zijn. Godsdienst heeft in eerste instantie juist daarmee te maken. Hoe dienstbaar ben ik aan mijn medemensen in nood?
In de 19de eeuw werden heel veel groepen gesticht, die de noden van die tijd in onderwijs, gezondheidszorg en andere maatschappelijke noden te lijf wilden gaan. In die beweging gingen de kerken voorop. Talloze kloosters verrezen naast scholen en ziekenhuizen om de nood aan onderwijs en zorg te lenigen. Meestal werden de kosten door de plaatselijke gemeenschap gedragen en was zorg en onderwijs toegankelijk voor iedereen ongeacht geloof of financiële mogelijkheden.

Onze tijd kent in Nederland een enorm tekort aan mensen in zorg, onderwijs en andere maatschappelijk noodgebieden. Er worden veel pogingen gedaan om meer mensen voor deze beroepen aan te trekken, maar dat wil niet echt lukken. De tekorten lopen steeds verder op. Als ik om me heen kijk, zie ik steeds meer verpleegafdelingen sluiten vanwege personeelstekort. Tegelijkertijd ontstaan er steeds meer nieuwe zorginstellingen, maar daar kun je met alleen een AOW-uitkering niet terecht, want de eigen bijdrage voor een maand opname lopen uiteen van € 2000 tot € 4000 per maand of zelfs nog meer. Wij, de Camillianen in Roermond hebben een klein huis voor 20 zorgbehoeftige bewoners, die met alleen hun AOW-uitkering toch nog wat geld overhouden om iets extra's te kopen.

Godsdienst als zorg voor de zwakken en armen is in onze tijd dus absoluut niet achterhaald. Er is juist een enorme behoefte aan mensen die zich in navolging van Jezus of moeder Theresa of Camillus willen inzetten voor mensen in nood.

De toekomst komt toch

Met een mooi woord noemt men in Nederland tegenwoordig het uitsterven van een kloostergemeenschap de fase van voltooiing. Dat is mijns inziens slechts ten dele waar. Het werk waarvoor de Camillianen in 1884 naar Roermond kwamen, is nog zeker niet af.
Net als bijna anderhalve eeuw geleden is er een grote behoefte aan mensen die willen en kunnen werken voor zieken en hulpbehoevenden. Misschien nu wel meer dan toen.
In de 19de eeuw kwamen veel kloosterlingen op hun vlucht naar Nederland en ook veel Nederlanders sloten zich aan bij groepen religieuzen die zich wilden inzetten voor zieken en ongeletterden. Overal verrezen ziekenhuizen en scholen om de nood te leningen. Dat was vooral mogelijk omdat al die werkers zelf geen salaris kregen en als groep ongehuwd bij elkaar woonden. Juist omdat zij arm leefden en zich volledig konden inzetten werd de enorme klus geklaard en ontstonden overal ziekenhuizen, scholen en andere zorginstellingen. Er was zelfs een overschot aan personeel. Toen in de jaren 60 van de vorige eeuw de eerste Camillianen in Nederland afstudeerden, was er in Nederland geen plek voor hen. Er waren genoeg priesters in de zorg werkzaam. Dus trokken onze mensen naar Tanzania en Peru om daar voor de zieken te gaan werken. Ook heel veel onderwijzers en verpleegkundigen trokken naar de "missie" omdat er in Nederland voldoende krachten aanwezig waren.
Maar aan deze situatie van overvloed is een einde gekomen. De steeds kleiner wordende groep religieuzen is over het algemeen hoogbejaard en steeds meer kloosters worden gesloten.
Dat overkomt ook ons kleine groepje Camillianen in Nederland.

We zijn nog met 4. Trix Coerts, Theo van Schayk, Wil Meekels en Paul Schreur. Trix woont en werkt in Den Bosch en Theo, Wil en ik in Roermond.
Een aantal jaren geleden hebben we ons klooster in Roermond omgebouwd tot Zorghuis. Een goede keuze. Weer terug naar de oorspronkelijke idealen waarmee de Camillianen in 1884 naar Nederland kwamen. Op het ogenblik wonen er in ons klooster 20 mensen met een verpleegindicatie die hier hun verzorging krijgen. Wij, de Camillianen kunnen nog voor ons zelf zorgen, maar als de nood aan de man komt is er ook voor ons zorg in huis aanwezig.
Wij moeten langzamerhand de touwtjes uit handen geven en toch ons huis en schitterende park behouden voor de zorg aan mensen, die het niet meer zelf kunnen.
Daarom hebben we in de geest van Camillus vastgelegd, dat zelfs de armste mensen hier onderdak en verpleging moeten kunnen krijgen en nog een paar euro moeten overhouden voor een cadeautje voor de kleinkinderen of om zelf wat leuke dingen aan te schaffen.
We hopen nog een tijdje te kunnen doorgaan totdat ook ons werk en leven voltooid is.

Paul Schreur

Kinderlogica

Ik ben het nichtje van Paul Schreur en mijn dochter Evelien (6 jaar) vindt Paul heel leuk en zegt altijd dat hij haar vriendje uit Roermond is. Op een dag zit ik in de auto en vraagt ze of ik in God geloof. Waarop ik vraag of zij zelf gelooft, dat God bestaat. Ze denkt even na en zegt dan dat ze wel graag wil geloven, dat hij wel bestaat. Waarop ik aan haar vraag, waarom ze dat zo graag wil. Mam, je weet toch wel dat Paul, mijn vriend, voor God werkt en als God niet bestaat, dan wordt hij vast heel verdrietig, want dan is hij zijn baan kwijt. Dat zou zielig voor hem zijn mam!

Jolanda Spaans